

8. Casa Montaña

Durant els segles XIX i XX el Cabanyal-el Canyamelar-Cap de França oferia una gran oferta d'establiments hostalers que satisfien les necessitats de la població i estiuejants, així com dels viatgers i mariners que recalaven en el port de València. Una gran part d'estos edificis hui han desaparegut.

El celler Casa Montaña, fundat en 1836, és un dels pocs testimonis d'aquella època. Es coneixia popularment com La Tenda. La beguda típica era el *Champanillo*, barreja d'aigua de Seltz i vi o mistela.

L'edifici actual es va construir en 1880 en el solar d'una antiga barraca. Respon a la tipologia tradicional del barri, encara que destacava per les seues dimensions i ornament. La planta baixa està destinada a celler i l'alta a habitatge, al qual s'accedix des de l'escala situada en la façana lateral.

Està situat en una cantonada que dona a tres carrers. L'accés principal és pel carrer de Josep Benlliure. Esta façana es distribuïx simètricament respecte a la gran porta d'entrada, amb un buit a cada costat. En la planta alta un balcó central queda emmarcat per dos portes balconeres, que originàriament disposaven d'unes gelosies de fusta que sobreeixien del parament i conformaven uns miradors. Una cinta per a marcar els pisos recorre la façana principal i la lateral, única decoració d'esta última. La coberta de dos vessants està ventilada mitjançant tres òculs, sobre els quals hi ha una cornisa motlurada sobre mènsules decorades. La façana lateral i posterior són de caràcter secundari.

Hi destaca la porta singular d'accés principal, d'estil modernista, amb les seues barretes corbes i decoració vegetal. En la part superior els vidres tenen gravats el nom del celler, que també figura en un fix superior de la porta amb tipografia realitzada en ferro.

A l'interior es conserven les barriques de fusta, la barra que ha escoltat infinitat de tertúlies, la màquina registradora, les botelles antigues i els cartells que

anuncien begudes mítiques. Un passat escrit pels seus fundadors: Ramona Montaña Romeu, el matrimoni Omedes-Doménech, María Pérez, René Soriano March i Juana María Reus March, Santiago Polo García i altres. Des de 1994 Emiliano García Domene ha sabut adaptar l'edifici a les necessitats actuals tot mantenint l'essència del primer dia.